

важливість при цьому мають інструменти і методи державного рівня. Необхідна державна підтримка проведення науково-практичних досліджень негативних наслідків

Список використаних джерел:

1. Баутин, В. М. Инструменты мониторинга развития организации [Электронный ресурс] / В. М. Баутин, Е. В. Горковенко // Проблемы региональной экономики. 2017. Вып. 53. Режим доступа: <http://www.lerc.ru/?part=bulletin&art=53&page=2>
2. Василевская, С. В. О применимости подходов, практик, методов и инструментов в ИСМ / С. В. Василевская // Методы менеджмента качества. 2010. № 9. С. 4–9.
3. Джордж, М. Бережливое производство плюс шесть сигм: Комбинируя качество шести сигм со скоростью бережливого производства / М. Джордж // М. : Альпина Бизнес Букс, 2007. 360 с.
4. Имаи, М. Гемба кайдзен. Путь к снижению затрат и повышению качества : пер. с англ. / М. Имаи. 2-е изд. М. : Альпина Бизнес Букс, 2006. 345 с.

ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ ПРОМИСЛОВИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ УКРАЇНИ ПІД ВПЛИВОМ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Сиволап Л. А.,
*канд. екон. наук, доцент
Донецький державний
університет управління,
м. Маріуполь*

Сучасний стан розвитку світової економіки визначається переміщенням пріоритетів економічного розвитку від матеріальних галузей виробництва до

наукоємних та високотехнологічних, що характеризує зростання інформаційного сектору економіки. Рушійною силою інформаційного суспільства є знання, що забезпечують формування нового світогляду, духовно-інтелектуального розвитку людини. Різкі зміни в зовнішньому і внутрішньому середовищах обумовили трансформацію ролі підприємництва, а також ролі промислових підприємств у економічному розвитку країни.

Глобалізація спонукає країни та підприємства переходити на інноваційний шлях розвитку, змінити пряме адміністрування на заходи щодо формування мотиваційних систем. В умовах глобалізації з'являються мережеві структури й галузеві кластери-групи підприємств, які знаходяться на спільній території, об'єднані спільним виробництвом і збутом своєї продукції. Саме тісна кооперація забезпечує їм необхідну конкурентоспроможність. Отже, актуальність дослідження впливу глобалізаційних процесів на розвиток економіки України й формування економічних парадигм управління промисловими підприємствами не викликає сумнівів.

Ключовими чинниками, що впливають на вибір стратегічної альтернативи для підприємства, є наступні: розвиток галузі або ринку, в якій функціонує підприємство, товари, які воно виробляє, стадії життєвого циклу та конкурентна позиція. У випадку, якщо підприємство перебуває на стадії спаду і втрачає конкурентні позиції, можна запропонувати чотири стратегії: наступальна (для підприємства з достатніми фінансовими ресурсами) – вихід із кризи через радикальне зниження витрат; стратегії активної оборони; стратегія негайного виходу з ринку, стратегія останнього тайму, тобто компромісний варіант між стратегіями збереження існуючих позицій (активної оборони) та стратегією негайного виходу, яка може бути рекомендована слабкому підприємству в ситуаціях, коли перспективи розвитку були сумнівними. При цьому обов'язково треба взяти до уваги стан підприємства: у стадії зрілості, стагнації або спаду та роздвібнення.

Через вплив глобалізації на трансформацію ролі підприємств у підприємстві (стрімке зростання міжнародної торгівлі, вихід діяльності підприємств за межі національних кордонів) доцільно класифікувати стратегічні альтернативи за географічним охопленням ринку на стратегії внутрішньо-національного та міжнародного розвитку. Слід відмітити, що на стратегію міжнародного розвитку підприємства досить сильно впливає державна зовнішньоекономічна політика. Важливе значення у виборі стратегії управління підприємством має соціальна стратегія, спрямована на розв'язання системи соціальних проблем на конкретному етапі розвитку організації. Реалізація соціальної стратегічної альтернативи може здійснюватися за допомогою чотирьох соціальних механізмів: механізм участі; механізм руйнування старих управлінських функцій; механізм взаєморозуміння і система заохочення. Крім цього, обов'язковою складовою стратегії управління підприємством є екологічна стратегія. На основі виконаних досліджень, визначено, що парадигма управління економічною безпекою підприємства є однією із вагомих складових економічної парадигми управління промисловими підприємствами.

На основі дослідження засад формування глобальної економічної парадигми, природи формування глобального підприємництва у світовій економіці, а також трансформації ролі підприємств в умовах глобалізації, автором запропонована економічна парадигма управління промисловими підприємствами (див. рис. 1, яка об'єднує одинадцять складових елементів та відрізняється від існуючих наявністю наступних складових: парадигми управління економічною безпекою підприємств, моделі стратегії використання людських ресурсів, екологічної складової, що дає можливість зробити вибір ефективної парадигми управління для кожного окремого підприємства з урахуванням його діяльності та впливу чинників зовнішнього та внутрішнього середовища.

Рисунок 1 – Економічна парадигма управління промисловим підприємством в умовах глобалізації
(авторський внесок)

Список використаних джерел:

1. Сиволап, Л. А. Особливості стратегічного управління промислових підприємств / Л. А. Сиволап // Управління економікою: теорія та практика. Шості Чумаченківські читання: зб. наук. праць / Інститут економіки промисловості. К., 2017. С. 156–165.
2. Сиволап, Л. А. Трансформація ролі підприємництва у сучасному світі: глобалізаційний вимір: монографія / Л. А. Сиволап. Маріуполь: ПДТУ, 2017. 263 с.
3. Сиволап, Л. А. Конкурентоспроможності підприємства в сучасних умовах господарювання [Електронний ресурс] / Л. А. Сиволап // Східна Європа: економіка, бізнес та управління: електронне наукове фахове видання. 2017. Вип. 6 (11). С. 395–397. Режим доступу: http://www.easterneurope-ebm.in.ua/journal/11_2017/77.pdf